

се пука гърба ѝ съ рѣзки и цепнатини, като зрълѣ пъпешъ.

— Слушайте, рече професорътъ. Сърдцето на земята е много горещо. Това се познава отъ горещитѣ извори и отъ вулканитѣ. Изстиналата земна кора е тънка. Сравнително съ земната голѣмина тя е толкова тънка, колкото изглежда черупката. На времето, преди милиони години, тънката кора се е

Хлътване на земната кора

пукала често, изливала се е лава и награмадявала планини, а низинитѣ се спущали надолу, хлътвали. Тогава земетръситѣ сж били много по-често, по-голѣми и по-страшни. Сега гледайте — каза професора — и показва една рисунка, която самъ той бѣ нарисувалъ. Тя изобразява частъ отъ земната кора. Черната маса долу е гореща лава. Отъ нея при свиване сж се издигнали нагоре Пловдивскитѣ 6 тепета (хълмове). Тѣ сж изстинали, но иматъ